

HECE

KASIM 2020

Dosya:

D. Mehmet Doğan

Hece Taşı:

Mahmut Kanık'ın Ardından

Rasim Özdenören / Faruk Uysal / Ali Göçer / Nurettin Durman / Yaşar Bedri / Ali Salı / Mustafa Uçurum / Mehmet Özger / Haluk Demiralp / İbrahim Gökburun / Eyyüp Akyüz / Yasin Koç / İshak Arslan / Nadir Aşçı / Vasfettin Yağız / Berke Yalçın / Erhan İksamuk / Ömer Yücedal / Hale Nur Yenihañçer / Mahmut Hatunanaoğlu / Kubilay Özmen / Leyla Arsal Osman Özbahçe / Kamil Parın / Necmettin Turinay / Ercan Yıldırım / Şafak Çelik / İdris Ekinci / Remzi Toprak / Atilla Mülayim / Fikri Özçelikçi / Muhammed Enes Kala / Ali Özgün Öztürk / İbrahim Demirci / Ömer Aksay / İhsan Deniz / Muhammet Zinnur Kanık / Nazif Gürdoğan / Mustafa Kara / Turan Koç / Yasin Doğru / Mehmet Yazgan Ahmet Albayrak / Mustafa Bâki Efe / Bilal Kemikli / Kadir Atlansoy / Sadık Yalsızuçanlar / Nurullah Koltaş / Hayri Bostan / Ahmet Çiçekler / Elvan Yazıcıoğlu / Kenan Özçelik / Büşra Kartal / Ayşe Çelebioğlu / Mehmet Aycı / Âtîf Bedir / Seyit Hamoğlu / İbrahim Eryiğit / Ethem Erdoğan / Ayşe Bağca Özyavaş

287

CÜMLE YAYINLARI

METİN ERKSAN 'KUYU'DA BİR YÖNETMEN

Mücahit Gündoğdu

Biyografi, 128 Sayfa, 2. Baskı

Hayatımda ilk defa bu kadar bütünlüklü bir metin okudum. Aynı zamanda da kurgusu bu kadar sağlam bir metin. Akademik çalışmalardan çok daha gelişkin bir Metin Erksan kitabıyla karşılaşıyor. Dört dörtlük bir çalışmayla karşı karşıyayız.

Mücahit Gündoğdu yaşının çok üstünde bir olgunlukla bakıyor konusuna.

Mücahit Gündoğdu yaşamadığı dönemi yaşayanlardan daha iyi kavramış gibi görünüyor.

Mücahit Gündoğdu'nun kitabı bize 1950'li, 1960'lı ve 1970'li yılları yeniden yaşatıp Metin Erksan'ın haleti ruhiyesiyle buluşturuyor. Ve beni Mücahit Gündoğdu'nun bundan sonraki metinlerinin gönüllü okuyucusu yapıyor. Mücahit Gündoğdu'yla sinema konuşmak ve tartışmak çok büyük bir keyif olacak gibi görünüyor.

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:24 SAYI:287 KASIM 2020

ISSN 1301-210X

HECE

KASIM 2020

287

K küne

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-210X

YIL: 24 **SAYI:** 287

Kasım 2020 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd. Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ömer Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni

Rasim Özdenören

Yayın Kurulu

Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Faruk Uysal, İbrahim Demirci

Yönetim Yeri

Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim

Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14 P.K. 79 Yenişehir/Ankara

www.hece.com.tr

e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: Âtîf Bedir, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: Emsal Matbaa Tanıtım Hizmetleri San. ve Ltd. Şti

2020 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 250 TL.

Kurumlar İçin: 649 TL.

Hece+Heceöykü: 350 TL.

(2020 Yılı Dergi Aboneliğine 2020 Özel Sayıları Dâhildir)

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez.

İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 30. 10. 2020

İÇİNDEKİLER

ÖNYAZI

Rasim Özdenören / Değişen Nedir Ya da Kimdir? / 5

ŞİİR

Faruk Uysal / Anıların Babası / 7

Ali Göçer / Göç Zamanı / 8

Nurettin Durman / Dünya Bir Misafirhanedir / 9

Yaşar Bedri / Diz Çöken Periler Düeti / 10

Ali Sali / Toprak Kirlenir / 11

Mustafa Uçurum / Anadolu'dan Mescid-i Aksa'ya / 13

Mehmet Özger / İblis'e Mektup / 14

Haluk Demiralp / Ayvalık-Midilli / 16

İbrahim Gökburun / Göç Sözlüğü / 17

Eyyüp Akyüz / Arşiv / 18

Yasin Koç / Kızım İsterse Eğer / 119

İshak Arslan / 3. Cüz Homo Animale Suresi / 121

Nadir Aşçı / Masumlar Apartmanı / 22

Vasfettin Yağız / Hesna Kepha / 23

Berke Yalçın / Dudaklarım / 24

Erhan İksamuk / Kanın Sonbaharı / 25

Ömer Yücedal / Taht Yamacı / 26

Hale Nur Yenihançer / Vehy ile Bin Kez Daha / 28

Mahmut Hatunanaoğlu / Deliliğimin Tarihçesi / Savulun, Çünkü Yokum / 30

Kubilay Özmen / Suyun Uzun Seyri / 32

YAZI

Leyla Arsal / Yücel Kayıran Şiirindeki Biçimsel Yönelim: Modern Mesnevî / 34

DOSYA: D. MEHMET DOĞAN

Osman Özbahçe / Sunuş / 45

Kamil Parın / D. Mehmet Doğan / 46

Necmettin Turinay / Hareket Dergisi Döneminde Mehmet Doğan / 50

Ercan Yıldırım / Mehmet Doğan'ın Kemalizm Eleştirisi / 59

Faruk Uysal / Edebiyat Düzeyine Çıkarmak / 64

Şafak Çelik / D. Mehmet Doğan'da Dilin Oluşturduğu İnsan / 70

İdris Ekinci / Yakın Tarih Yakan Tarih ve Bir Anlayış İhtiyacı / 76

Remzi Toprak / Mehmet Âkif Yazarı D. Mehmet Doğan / 81

Atilla Mülayim / Mehmet Doğan ile Söyleşi / 91

Fikri Özçelikçi / Türkiye Yazarlar Birliği ve Mehmet Doğan / 94

Muhammed Enes Kala / Şârın Kenâresinden Şehre Bakmak / 97

Ali Özgün Öztürk / Bir Sözlüğün Serencamı / 104

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci / Yâdigâr Yadkârı Unutturdu mu? / 123

ŞİİR GÜNDELİKLERİ

Ömer Aksay / Şiire Dair Kaydedilen Notlar / 124

HECE TAŞI: MAHMUT KANIK

İhsan Deniz / Gerdanlık Düştü / 129

Muhammet Zinnur Kanık / Teşekkürnâme / 130

Nazif Gürdoğan / Sesini Diller Arasında İletişim Kurarak Duyuran İrmak / 132

Mustafa Kara / Sonbahar Rüzgârları / 135

Turan Koç / Mahmut Kanık İçin / 137

Yasin Doğru / Uygalıklar Çeviricisi Mahmut Kanık, Diriliş ve Şiir / 139

Süleyman Sayar / Mahviyet ve Tevâzu Örneği Bir Hoca: Mahmut Kanık / 143

Mehmet Yazgan / Bir Canan'ın Ardından / 151

Ahmet Albayrak / İnsan ve Medeniyet Arayışı: Mahmut Kanık Hocam / 154

Mustafa Bâki Efe / Mahmut Kanık Artık Dünyada Yok Mu Sahi! / 157

Bilal Kemikli / Hikmetin Peşinde Bir Ömür / 160

Kadir Atlansoy / Güvercin Gerdanlığı: Sevgiye ve Sevenlere Dair / 164

Sadık Yalsızuçanlar / Toklumen ve Bursa'nın Gönül Çocuğu: Mahmut Kanık / 167

Nurullah Koltaş / Mahmut Kanık Ağabey'den Öğrendiklerim / 169

Hayri Bostan / Mahmut Kanık Hocamızın Ardından / 170

Ahmet Çiçekler / Mahmut Kanık Ağabeyimiz / 174

Elvan Yazıcıoğlu / Evel Giden / 176

Kenan Özçelik / "Her Şey O'ndan!" / 178

Büşra Kartal / Mahmut Kanık Hoca'nın Ardından / 180

Ayşe Çelebioğlu / Mahmut Kanık Hocamın Açtığı Yol / 183

PORTRE

Mehmet Ayıcı / Yanımızda Bir Yolcu / 185

HECE POSTASI

Faruk Uysal / Gelen Şiirler / 187

ÇEŞİTKENAR

Âtîf Bedir / Nuri Pakdil Vefatının 1. Yıldönümünde Unutulmadı / 191

Nobel Edebiyat Ödülü Şair Louise Glück'e Verildi / 193

Seyit Hamoğlu / Anne Seccaden Gelsin / 194

KİTAPLIK

İbrahim Eryiğit / Melâmî Bir Neyzen Tevfik Portresi / 195

Ethem Erdoğan / Kuklalar İçin İplerden Sonra Yaşam / 197

Ayşe Bağca Özyavaş / Ölüm ve Ayna / 198

Rasim Özdenören

DEĞİŞEN NEDİR YA DA KİMDİR?

Dünyada siyasal ilişkilerden bireysel insanî ilişkilere, birey-devlet ilişkisinden uluslararası siyasal ilişkilere, çevre ile olan ilişkilerden evrene uzanan ilişkilere kadar sayılamayacak denli çok değişim olduğu ve değişimin giderek artan bir hızla sürdüğü ortadadır. Soru şu: değişen nedir? Değişen genel anlamıyla çevre mi, yani insanın dışında olan dünya mı, yoksa insanın kendisi mi?

Bu, kolay gibi görünen sorunun karşılığı sanıldığı kadar basit, düzayak bir cevapla geçiştirilemez. Franz Kafka'nın "Değişim" adlı öyküsünün kahramanı Gregor Samsa'ya bakarak bir hükme ulaşılabilirse, değişenin insanın kendisi olduğu söylenebilir gibi görünüyor. Gregor Samsa'nın öyküsü, bir sabah korkulu bir rüyadan uyanınca yatağının içinde kendini korkunç bir hamam böceği olarak bulmasıyla başlar. Gregor Samsa'nın içinde yaşadığı dünya olduğu gibi durmaktadır, ama kendisi insan olmaktan çıkmış, bir böceğe dönüşmüştür!

Çin bilgelerinden Cuang Cou (MÖ 4. yy.)'nin "Kelebek Rüyası" adlı öyküsü, değişimin oldukça karmaşık bir dokusu olduğunu ihsas ediyor: "Günün birinde Cuang Cou, bir kelebek olduğunu, neşeli, hayattan memnun bir kelebek olduğunu rüyasında görmüş. Bu kelebeğin Cuang Cou'dan haberi bile yokmuş. / Birdenbire uyanmış, bir de görmüş ki, gerçekten Cuang Cou imiş. Şimdi artık, Cuang Cou rüyasında bir kelebek mi olmuştu, yoksa bir kelebek rüyasında kendini Cuang Cou olarak mı görüyor, bunu bilemiyormuş./ Bir kelebekle Cuang Cou arasında fark vardır. Fakat ne dersin, varlıklar işte böyle değişirler."¹

Kendini bir hamam böceğine veya bir kelebeğe dönüşmüş olarak bulan kimsenin dünyası da artık değişmiş, bilinen o eski dünya olmaktan çıkmış olur. İnsanın algısı, algılama alanı değişince, onun sabit dünyası aynı kalsa bile, öznel algılaması değişmiş olduğu için o da değişmiş olur. Hamam böceğinin ya da kelebeğin gözleriyle gördüğü şeyler, hiçbir zaman insan

¹ Çin Denemeleri, MEB Yay. İst. 1992, s. 34.

gözleriyle görünen şeylerin aynı olmaz. Görünen şeyler hakikatte aynı kalmış olsa bile...

İnsanın hamam böceğine veya kelebeğe dönüşmüş olması keyfiyeti bazılara aşırı örnekler gibi görünebilir. Ama algıların (sebep-sonuç ilişkisine bağlı kalan ilkelerin) dönemden döneme değişmesinin de aynı kapıya çıktığı kabul edilemez mi? Yeni Gine’de geçen şu olay bu bakımdan aydınlatıcıdır: Avdan, beklediğini elde edemeden dönen bir adam, kafasında filelerini büyüleyen vasıtayı araştırıyor. Gözlerini kaldırdığında tam karşısında dost ve komşu köyden bir köylü görüyor. Bu adam büyücüdür, bu sebeple avdan eli boş dönüyorum diye düşünüyor ve adamın üzerine atlayarak onu öldürüyor.^{2**} Bu avcı, kendi algılamasının sınırları içinde kurduğu illiyet rabitası çerçevesinde işlediği eylemde haklı görülebilir, ama onun kullandığı illiyet rabitası bugün bizim kullandığımız bağlamın dışına düşmektedir.

Böylece hamam böceğinden kelebeğe, kelebekten gergedana kadar değişebilen bir insanla karşılaşıyoruz. Elbet, bir de Ionesco’nun Gergedan’ı var: Başlangıçta bir kişi gergedan haline dönüşür, sonra sokaklarda birer ikişer gergedanlar görünmeye başlar, giderek bütün şehir halkının gergedanlar haline geldiği görülür.

Burada, iyiden kötüye veya kötüden iyiye doğru değiştiğini söyleyeceğimiz bir şey var mıdır? Varsa, o şeyin “zaman” olduğunu veya “dünya” olduğunu ileri sürebilir miyiz? Veya iyiden kötüye, kötüden iyiye doğru değişen, durmadan değişen bizim insanî özümüz mü? Bunların, kestirme cevaplarını bulabileceğimizi sanmıyorum. Çünkü insanî özün (cevherin) de, değişmeden kaldığına dair köklü bir kanaat taşıyorum.

Ama gene de, değişen bir şeylerin var olduğu söyleniyorsa ve bu iddiada bir gerçeklik payı varsa, o şeyin, o değişen, değişmekte olan şeyin ne olduğunu anlamaya çaba gösterilmelidir. Allah Resulünün (s.a.v.), “İşte zaman devrini tekrarlaya tekrarlaya Allah’ın yeri ve göğü yarattığı ilk heyetine döndü» mealindeki yüce sözlerinin sağlayacağı aydınlıkla, değişen, değişmekte olan şeyi kavramaya çalışmalıyız. Bu bize belki değişmeyen ve değişmeden duran şeyleri kavramamızı sağlayacak yolu da açacaktır.

² Prof. Dr. Necatî Öner, *Mantiğin Menşei Problemi*, İlahiyat Y. Ank. 1977, s. 53.

Faruk Uysal

ARILARIN BABASI

emek de transa geçer aşk olunca

babam bu dünyayı severdi
bu dünyanın uykusunu, uyanıklığını
yaz ucunda meleyen kuzuları, güzün meyve yüklü dallarını,
en çok da arılarını.

sabahları erken kalkardı
arılarına giderdi güneşten sonra
sırtında maskesi elinde eldiveni ve körüğü ile
görerseniz onu Ay'a gidecek bir astronot sanırdınız.

arıların yanından gelince
yalnızlığın sınırına ulaşmış da
monoloğun uçurumunda yeni çiçekler koklamış gibi
sorsanız dünyada neler olduğunu söyleyebilirdi.

babam arıların da babasıydı
hangi koyakta hangi mevsimde hangi yaban çiçeği açar bilirdi
arılarını alır çiçeği bol olan yerlere giderdi
onun için benim saçlarım babasız kaldı.

bir "ben" deyişi vardı babamın
sanırsınız bir daha diyecek
dinleyenler gurur duyardık
yurttaş olmakla o büyük devletin.

ağladığına hiç tanık olmadım, hüznün nedir bilmezdi
hiç ayrılmadı Tanrının yolundan
ama dua edemeyecek kadar çekingendi
istekleriyle Tanrıyı meşgul etmek istemezdi.

emek duadır derdi
sevmezdi sabahı beklemeyi.

Ali Göçer

GÖÇZAMANI

Oturmuşuz masanın iki kıyısına
Sen bana susuyorsun
Ben sana hallice bakıyorum
Masa ha bire gri oluyor
Sen güvercin oluyorsun
Ben sırlıklam boşluk
Oturmuşuz masanın iki kıyısına
Masa ha bire uçurum oluyor

Dağ insan olmak istedi
O yüzdendir yükümün ağırlığı
Şimdi narin susmalarda çoğaltıyorum kurşunlarımı
Neden bu kaderin iki yanı boşluk
Ha tükendi ha tükenecek
Bir masa bu kadar mı iri olur
Ne geliyorsun rüyalarım
Ne de gidiyorsun yağmurlarımdan
Yağmur ha bire yağıyor
Masa bir okyanus oluyor
Artık yalnızca ona yaslanmalıyım
Yükün altında büyüttüğüm omuzlarıma

Havı dökülmüş bakışların
Yoruyor rüyalarımı
Tüm alanların ortasına
Bırakılmış keder gibisin
Yeni bir göç çiçekleniyor kanımda
Arkamı dönüp gidiyorum
Masa durmadan soluyor

Gitmek yeni bir cümle oluyor

Nurettin Durman

DÜNYA BİR MİSAFİRHANEDİR

Batıdan batıya bir yol var
Batıdan batıya
Ya doğu olmasaydı?

Dünya hallerinden bir haldir
Doğunun ve batının
Rabbine hamdolsun.

Dünya bir misafirhanedir.

Dostum sessizliğin sesini duydun mu
Arefe'nin, akşamın, iftarın
Dahi ezberimdesin.

Bir daha tescil edildi tarafımdan
Balkonuma konan kumrular en çok
Bulgur seviyorlar iyi mi?

Ben de bir şey sanmıştım kendimi!

Yaşar Bedri

DİZ ÇÖKEN PERİLER DÜETİ

bulutlar geçiyor. gene güz geldi. bıraktım
ırmağa saçlarımın buğusunu, tarasın zaman
rüzgâra dolanmış hevâtır, donsuz mülhitler geçti
kurulduk saatin kadranına, sürülmüş insan tarlası
kimsenin yoktu kara saçlarını kesmeye vakti!

kalbedemiyoruz! aklın işi sessizce bakmaktı
-kim ölü bir ağacı bahara saklar ki?-
hiçbir nedeni yokken acı çeken kelimeler
bizi süttten kesilen şey'lerin terkisine alır
aşk kalbimizde zamansız takı. hep mi telaş?
bu lodos, bu magma, boş kovanları geçelim
diz çöken perilerden geriye bize ne kalır?

bulutlar geçiyor. kinnabıma dolanmış deli taylor
geçiyor! sinir otu, melisa, salıncakta sallanan rüzgâr
ne varsa kıyamet yolcusu, ne varsa susmanın terazisi
kimseler görmesin bizi uzatsın boynunu ortancalar
kendini sokuyor ışığını kaybetmiş akşam, bilsen;
dağ sıcaktır, çöl soğuk! sessizce büyüsün ay

bir kuşun yuvasına bıraktınız erkenci çocukluğumu
bulutlar geçiyor hatıralara dolanmış kış sürüsü
uçan kuşların kanat izini hatırlar mıyız ölürken,
kâğıda sürülen sözleriniz soğutur yağmuru
hatırlar mıyız kuşların dalgın ötüşünde beklemeyi,
dalgın çeşmelerin susuzluğunu?

Ali Sali

TOPRAK KİRLENİR

rayihası yılanlara deri değiştirtir
tahayyülünün

1

sadece semayla örtülür çayırlardaki çocukluęun
bir de ürperir saçların çimenlerin dokunuşuyla
iksir yerine geçer dolunayda elde edilen kırağılar
yeřillenir toprak ismini bilmedięimiz
kokusu aşına çiçekler
çimler boy verir

kanatlarıyla semaya götürüldüğünü sanırsın
burada eskiler örtü niyetine semayı kullanırlardı
melek kanatlarını sararlardı ölümlü bedenlerine
yağmur sonrası topraktan bitiveren bahar mantarları
katık olarak hasıl olur
söylediklerine göre hem gündüze
hem dinlenmeye yarayışlı sessiz gecede
kıvrandıran mağarasına karşı aklığın
ve karanlık mağaraların
kederli bir yer yoktur bildięin bu daęlarda
kuřlar destekçin olur yaban mantarları destekçin
sükûnet de katılır onlara
teskin etmek için kederini

2

musibetin göllere ve kaynaklara geldiği bilinir
bilinir musibet karyelerde
mekân tutar ilk kendine
ölüm alt eder direncini karyelerin
yenilmiş yere serilir sonra
kesif bir sisle örter sema üstünü karyenin
rehavet veren sıcaklığı
bulutlara hapsedildiği sanılır

ay rengiyle belirlediğinde gökte
çemberini tamamlamak
için dönerken incilir
huzurdur nöbete riayettir incelten ayla birlikte
sıcak güney rüzgârları çıkar yola
musibeti taşımak için alınımıza karyeden çıkıp
soğutamaz toprak bedenimize çakılan ateşini musibetin

3

toprak kirlenir
kirlenir ağaçlar ve yaban mantarları güney rüzgârlarıyla
nehirlere derin kuyulara salarız susuzluğumuzu
içmekle yok olmaz susuzluğumuz
musibet yok olmadan önce direkler üzerinde

asılı duran semadan
yıldızlarına uzatmak kolları nafile
musibet çatınca son nefesini verirken karyede

kapıların önüne atılmış cesetler görürsün

Mustafa Uçurum

ANADOLU'DAN MESCİD-İ AKSA'YA

M. Akif İnan İçin

Bembeyaz ve duru bir bakıştan alıyorum nefesimi
 Dünya bir sıkımlık yer, cennet ebedî
 Bir dünya haritasını serip önüme
 Yeniden düşmek için yollara
 Gözüm kara şimdilerde girerim kalabalığa
 Bu meydanlar çok anacak adımızı
 Hem uzak hem yakın çokça direnç
 Ve boynumuzdaki borç sallanıp duracak
 Kader gibi

Yüreğim açık Anadolu
 Yumruğum havada her yer Kudüs
 Rüyalarımda gördüğüm ne kadar zafer varsa
 Dalgalanacak bir sancağın gölgesinde
 Tenha sözlerim olacak kalabalıklarda biriktirdiğim
 Adımlarıma bir hicret gelip yerleşecek
 Savrulup duracak ruhum
 Bedenim sığmayacak hiçbir Asya'ya

Her eylem
 Seher vakti olunca
 Diriltecek içimin kuruyan yerlerini
 Bir nehir
 Çağlayıp duracak
 Meydanlarda yüreğimizin tam ortasında
 Böyle böyle degecek ayaklarımız
 Anadolu'dan Mescid-i Aksa'ya

Mehmet Özger

İBLİS'E MEKTUP

euzübillahimineşşeytanirracim

laneti üzerine olsun yeminli kelimelerin
zeytinin, incirin, asr ve kalemin
öldürmeyecektik, yasaydı yasaktı
sen bozdun ahdin bekâretini
senden geldi ilk teşvik primi
ocağın altında ters yazılmış muska
harlandıkça delirir bir genç kız
upuzun tırnakların boynunda

şüphe girince kalbe kavga hazırdır evde
bıraktığım yerde neden durmuyor perde
düşerken birer birer şam, bağdat ve kaşgar
implant fetvası hazır, kuş tüyü minderlerde
ve imamın aklında, uzun vade düşük faiz
dört rekat küfrettim bu sabah keynes'e

o kara köpeğinle faust'un nerde şimdi
kuracakken gıcır gıcır dünya cenneti
cehenneme çevirdin bu güzelim bahçeyi
savaşta tefeci, yağmacıydın depremde
havanda gıybet dövdün sekiz beş nöbette
boş değirmen mecliste, kulaklar kapalı
eski harman savrulur konforlu kampüslerde

pirinçte taş, sütte irin, hınzır kılı ekmekte
hangi nimete değsen murdar
durduğu yerden memnun olmadı kimse
şöhret ve makama yükselirken biri
kamburuna basarak çıkardın ötekinin
iftira bile attın peygamberin eşine

kandırırısın insanı yaldızlı vaatlerle
 sermayesi şehvet olan bir kadın bazen
 saygın bir tüccar ceplerinde bin hile
 dili çabuk bir avukat damarda kin ve öfke
 tiril tiril kibirden üstünde kanlı cübbe
 ateş mi toprak mı işte büyük safsata
 dişe diş bir kavgaya gelecek değilsin ya
 genelgeler, resmî yazı ve ilgi
 şu arkanda bıraktığın tereke mi teneke

içindeki kumu bitecek bu saatin
 günaha son çağrı ve çalacak çanlar
 kusacak yer yuttuğu etleri kemikleri
 gözler fırlayıp yerinden, ufalanınca dağlar
 yere kapaklanınca efendiler ve lortlar
 hırsızlar, katiller, münkirler ve zaniler
 hani sevdiklerin kim duracak arkanda
 bir tepsi gibi dümdüz edildiğinde dünya
 kim duracak arkanda hani gözdelerin
 şefaata etmeyecek ne tavus ne yılan sana

bilinmez, kazandım mı girdiğim bu savaşı
 uzatmalarda kaybeden de var müsabakayı
 ya kudus ya kayyum ya kahhar
 vınlayıp gelince pişirilmiş taşlar
 yıkılır kulelerin, boşalır zehrin
 yedi senin olsun, sekiz büyük ümmetin

bismillahirrahmanirahim

.